

Medgeneracijsko druženje v vrtcu na Sladki Gori

Družabni odnosi temeljijo na pomoči in povezovanju. Biti ustvarjalen in posledično družaben, pomeni biti pomemben člen družbe. V svetovnem merilu je prav področje medgeneracijskega sodelovanja deležno vse več pozornosti. Je izjemnega pomena že skozi celotno zgodovino človeštva, kajti prav prenos izkušenj in znanja, predvsem pa nadgrajevanja le tega je tisto, ki ohranja vez med starejšimi in najmlajšimi. Pregovor pravi, da »zrela leta so zlata leta« in še res je, saj so se slednja obogatila z modrostjo, izkušnjami, potrpežljivostjo, toplino, ipd. Ko se združijo babice in njihovi vnučki, pa se vse to tako nežno prepleta in dopolnjuje.

V preteklih dneh smo v vrtcu DO Sladka Gora gostili babice naših malčkov. Otroci so pogosto deležni prav njihovih spremstev zjutraj v in popoldan iz vrtca. So most med starši in vnuki; babičina topla beseda, nežna roka pa otroka zazibljeta v svet srčnosti in čutenja.

Prav v preteklih dnevih so otroci tudi v vrtcu pogosteje omenjali, da bodo šli na obiske in da bodo lahko več skupaj. Z otroki je tekel pogovor in en od otrok je predlagal, da bi kdaj prišla njegova babica v vrtec. Ideja je padla na plodna tla. Oblikovali smo osebna vabila, katere so otroci odnesli k svojim babicam. Povabili smo jih na druženje ob prebujanju pomladi in sicer na delavnico ročnih ustvarjalnosti in kramljanje ob domačem čaju ter slastnem pecivu.

V goste smo povabili še vzgojiteljico Miro, ki je že v zasluženem pokoju, katera se je z veseljem odzvala, da nas bo prišla naučiti eno od svojih ročnih spretnosti. S skupnimi močmi smo zbrali nekaj materiala, katerega smo uporabili na druženju.

Zelo smo bili veseli, otroci pa navdušeni, saj so komaj čakali dan, ko se bodo lahko družili z babicam v vrtcu. Njihovi nasmejani obrazi so kar žareli, ko so pomagali pripraviti igralnico. Otroci so popeljali svoje babice v igralnico, pokazali so jim svoje razstavljenе risbice, tako čudovito je bilo opazovati kramljanje vseh navzočih.

Radovedno so pogledovali skrivnostne škatle na mizi, le kaj smo jim pripravili. Babice in njihovi vnuki so se povezali z roko v roki s seznanjanjem s tradicijo in običaji ožjega in širšega okoliša. V škatlah je bilo skrito dišeče seno. Mira je prinesla nekaj primerov figuric zajčkov in kokošk, ki se jih da narediti iz suhega sena. Sodelovanje je bilo tako

močno in lepo, da so izdelki zelo hitro nastajali pod rokami babic in vnukov. Skupne izdelke so po končani delavnici odnesli domov.

Časa je vsekakor bilo premalo, a smo vseeno skupaj še preuredili igralnico v prijeten prostor, kjer smo kasneje ob mizah lahko še veselo pokramljali ob domačih dobrotah. Vsekakor smo se strinjali, da se bomo tako še večkrat podružili.

Vzgojiteljici Katarina Škorjak in Urška Jagodič

